

Áprilisban lesz három esztendeje, hogy kikiáltotta függetlenségét a Donyeck-i és a Luhanszki Népköztársaság, egyben kinyilvánították elszakadási óhajukat Ukrajnától és egyesülési szándékukat Oroszországgal. Annak idején a nyugati világ mélységesen elítélte a szakadást és nem ismerte el az új államokat, Moszkva pedig hallgatott. A Krím annektálása után, amely többek között a szevasztopoli hadikikötő miatt volt oly fontos, nem akart elszigetelt helyzetbe kerülni. Iparilag értékes, ám szegény területekről van szó, ahol a lakosságnak valamivel több mint a fele ukrán, így Putyin úgy tett, mint aki megvan nélkülük.

Gazdasági szankciók ide, senki által be nem tartott fegyverszünetek oda, eltelt három év, és szép lassan felszínre kerülnek olyan folyamatok, amelyek idáig a mélyben húzódtak. Putyin elnök nemrég rendeletet írt alá, amely legitimálja az önhatalmúlag kikiáltott Donyeck-i és Luhanszki Népköztársaságok hatóságai által kiállított okiratokat, amivel a területek lakói szabadon utazhatnak Oroszország területére, munkát vállalhatnak és tanulhatnak is ott.

„Novorusszijában” azóta államosították az ipart, a gyárak nem fizetnek többé adót Kijevnek, és az orosz rubel lett az egyetlen törvényes pénznem. Legutóbbi pénteken pedig Olekszandr Zaharcsenko, a donyecki oroszbarát szakadók vezetője bejelentette, hogy megszakít minden kapcsolatot a felkelők ellenőrzése alatt lévő terület és Ukrajna többi része között, miután a kijevi kormány nem tett eleget a vasúti blokád felszámolását célzó korábbi ultimátumának. „Nekünk nincs szükségünk Ukrajnára, hogy fennmaradjunk és normális életet éljünk. Nekik van szükségük ránk” – mondta Zaharcsenko, mivel az ukrán ipari termelés negyedét a Donbász adja.

Az történt ugyanis, hogy egy független ukrán képviselőkből és veteránokból álló csoport blokád alá vette a szakadók kezén lévő területekről induló teherszállítmányokat. Az ukrán hatóságok figyelmeztettek, hogy jelentős áramkimaradások várhatók, és a 2 milliárd dollárt is elérheti az export elmaradásából származó veszteség, ha nem indulnak újra a teherszállítmányok a szakadár területről. Tárgyalni akarnak az ukránbarát aktivistákkal, hogy hagyjanak fel a blokáddal, de nem szándékoznak erőszakkal eltávolítani a Donyeck és Luhanszki megyei vasútvonalakon felállított táborukat.

Az aktivisták azzal érvelnek, hogy a kereskedelem csak az oligarchákat gazdagítja, és tovább szítja a 2014 áprilisában, az oroszbarát Viktor Janukovics elnök megbuktatásával kirobbant konfliktust. Pénteken bejelentették, hogy a blokádot ki akarják terjeszteni egyes, a szakadár területekről és Oroszországból Ukrajnába vezető utak forgalmára is.

A káosz teljes. Moszkva elégedetten figyel, hiszen megszállás helyett két vazallus állam is megfelel neki. Kijev viszont csak vergődik. Bár az ukrán kormányt az Egyesült Államok és az Európai Unió egyelőre életben tartja, hathatós segítséget nem remélhet tőlük. Az ország csak növeli adósságát, szombaton írták alá azt a dokumentumot, ami megnyitja az utat egy újabb hitelfolyósítás folytatása előtt. 6 milliárd dolláros IMF-kölcsönről van szó, amit értékelhetünk támogatásnak is, de az eladósodás növelésének is.

Hasonlóan Berlin is kiáll Ukrajna területi egysége mellett, ugyanakkor újabb szöveget vernének az ukrán állam koporsójába. A német kormány feltétlenül ragaszkodik az Északi Áramlat-2 üzembe állításához, amely által évente 2 milliárd dollárral kevesebb tranzitdíj folya be, ami Ukrajna költségvetésének mintegy 6 százalékát teszi ki.

Azonban északkeleti szomszédunk nemcsak területileg és gazdaságilag zsugorodik, népessége is egyre fogy. Amióta kitört a háború, először Ukrajnán belül indult meg a migráció, majd következett a kivándorlás. Amellett, hogy kárpátaljai honfitársaink közül sajnos rengetegen kényszerültek elhagyni szülőföldjüket a sorozások és az egyre hanyatló gazdaság miatt, az ukránok is egyre többen veszik az irányt külhonba. A legtöbben Oroszország felé, mások Magyarország, Szlovákia, Csehország felé, vagy még nyugatabbra. Hazánkban is több gyár pótolta a hiányzó munkaerőt ukrán vendégmunkásokkal az utóbbi hónapokban. Beszédes adat, hogy Ukrajna lakossága a Szovjetunió felbomlásakor 53 millió fő volt, egyes becslések szerint mára ez 38 millióra csökkent.

Az igazi kivándorlás pedig csak most kezdődik. Az ukrán állampolgárok számára szabad uniós beutazást biztosító vízummentességről egyeztek meg az Európai Parlament és a miniszterek tanácsának tárgyalói. Ha Magyarországot százezrek hagyják itt az alacsony bérek vagy az egészségügy helyzete miatt, akkor hányan fognak ugyanígy döntenek Ukrajnában?

Bár a politikusok egyelőre nagyokat hallgatnak a valóságról, a média pedig nem kapja fel a témát, de tény: Ukrajna területe zsugorodik, gazdasága végórát éli, népessége rohamosan

Ukrajna szétesik

Írta: Märle Tamás

2017. március 15. szerda, 08:17 -

fogy. Mi pedig nem tehetünk most mást, mint amit teszünk. Pénzt nem sajnálva kell támogatnunk a kárpátjai magyar közösséget.

Märle Tamás